

Lof 70

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

I min barndom ombesörjdes vevningen av byns ^{i min barndom} kvinnor. Kistan snickades av en byasnickare, som hette Petron Lindkvist i Berstorp. Min farfar gästgivaren Enoch Lindkvist sade på sin dödsbodd till att en snickare Esak Holmström i Gävreboden Piteå socken skulle göra hans kista, därför att man i den Piteå socken hade bättre modell.

På begravningsdagen samlades byns folk i sorgskaret och bjödos på mest kl. 7. Vid 8-tiden skedde anfärdan. Enoch Lundberg i Åbyn bebrödde skjutse liket. I Åbyn hade man inköpt en likvagn. Var det (x) mitt hem borde jag i barndomen ofta talas om, att i ett ordentligt hem skulle det finnas några bräder liggande, likskitbräder)

vinter så togos bjällror eller hjulor
bort på härtarna eller kläppen bands
upp. Då körde man i följe till kyrkan
Genom byarna fingo härtarna
gå. Längden till kyrkan var då 2,3 mil
Under 1800-talet bjöds på sprit. Sedan
jordförstämman och bögmässan var över
for man hem. Där bjöds då på mid-
dag. Begravningsleden är ungefär
lika nu med undantag^{er} att färden
till kyrkan sker med bilar.

I min barndom kunde
ett begravningsfölje från stora
byar bestå av upp till 40 och
60 hästar. Vår kyrka och kyrkogård
i Byrbe är från 1870-talet. Därför
har jag aldrig hört några okulta
saker berättas därifrån. Moderkyrkan
är Skellefteå landsförsamling.